

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ
إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ.

PEYGAMBERE İMAN TEVHİDİN BİR GEREĞİDİR Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum âyet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyuruyor: “De ki: ‘Eğer Allah’ı seviyorsanız bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.’”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamberimiz (s.a.s) şöyle buyuruyor: “Gönülden tasdik ederek Allah’tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed’in O’nun resûlü olduğuna inanan kimseye Allah, cehennemi haram kılar.”²

Kardeşlerim!

İman esasları Allah’ın varlığını, birliğini, eşsiz ve ortaksız olduğunu kabul etmekle başlar. İman esaslarından biri de peygamberleri, ayırım yapmaksızın kabul etmektir. Bizler, Müslüman olmanın bir gereği olarak bütün peygamberlere, nübüvvet zincirinin son halkası Muhammed Mustafa’ya (s.a.s) ve onun tebliğ ettiklerinin tamamına şeksiz şüphesiz iman ederiz. Bu imanımızı kelime-i şehadetle gönülden tasdik ederiz.

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ diyerek tevhide olan bağlılığımızı, Efendimize olan iman ve sadakatimizi dile getiririz.

Aziz Müminler!

Peygamber Efendimiz (s.a.s), Allah’ın aramızdan seçtiği, müjdeleyici ve uyarıcı olarak görevlendirdiği, kitabı ile şereflendirdiği son peygamberdir. O, Rabbimizden aldığı vahyi kusursuz bir şekilde bize ulaştırmış, anlatmış, açıklamış ve yaşamıştır. Bu yüzden ona iman eden, Allah’a iman etmiş; onu inkâr eden de Allah’ı inkâr etmiş olur.³

Peygamberimiz, bütün insanlığa gönderilmiş bir rahmet vesilesi ve hidayet rehberidir. O, bizlere varoluşumuzun gayesini haber vermiştir. Allah’a kul olmanın, O’nun rızasını ve cennetini kazanmanın yollarını öğretmiştir. Peygamber Efendimiz, özüyle ve sözüyle, her haliyle bizler için ahlak, iffet, şefkat, merhamet ve adalete dair muhteşem bir örnek olarak yaşamıştır. O, ashabına ve “kardeşlerim” dediği bizlere sadakati, dürüstlüğü, vefayı, fedakârlığı

öğütlemiştir. Efendimiz, bizim iki cihanda serverimizdir.

Kardeşlerim!

Hayat kitabımız olan Kur’an-ı Kerim, Peygamberimizin diliyle bizlere ulaşmıştır. Onun örnekliğinde hayat bulmuş, okunmuş, anlaşılmalı ve uygulanmıştır. Kur’an’ı yaşanan bir kitaba dönüştüren Peygamberimizdir. Vahyin ağırlığını ilk karşılayan, ilâhî kuralları ilk açıklayan, insanlara Allah’ın muradını duyuran Peygamber Efendimizdir. Yüce Rabbimiz, Kur’an-ı Kerim’de bizlere namaz kılmayı, oruç tutmayı, zekât vermeyi, hac yapmayı emretmiştir. Ancak namazın vakitlerini, rekât sayılarını ve nasıl kılınacağını bize Efendimiz öğretmiştir. Orucun ne şekilde ve nasıl tutulacağını, zekâtın hangi mallardan ve ne kadar verileceğini, haccın menasikini bizlere hep Peygamberimiz göstermiştir. Kısacası ibadet hayatımız, onun örnekliğinde şekillenmiştir.

Kardeşlerim!

“Bize Kur’an yeter” anlayışıyla peygamberimizi, onun siretini ve sünnetini dikkate almadan Müslümanca yaşamaya çalışmak mümkün değildir. Bu duruş, Kur’an’ın bizzat kendisine aykırıdır. Çünkü Yüce Rabbimiz, Kerim Kitabımızda bize, kendisiyle birlikte Resulüne inanmayı⁴ ve tabi olmayı⁵ emreder. Peygamberimizin helal kıldığını helal, haram kıldığını haram saymamızı ister.⁶ Dolayısıyla Peygamberimize inanan, onun siretini ve sünnetini benimsemeyen bir anlayış, İslam anlayışı olamaz. Peygambere iman etmeden, Kur’an ile sünnetin arasına mesafe koyularak ebedi kurtuluşa ulaşamaz. Resul-i Ekrem’in şerefli sözleri olmadan Kur’an anlaşılabilir ve yaşanmaz. Bizi bu konuda ikaz eden yine bizzat Efendimizdir. O şöyle buyurur: “Sakin sizden birinizi, emrettiğim veya yasakladığım bir konu kendisine iletildiğinde, köşesine yaslanmış olarak cahilce, ‘Biz Allah’ın Kitabı’nda ne bulursak ona uyarız; (hadis tanımayız!)’ derken bulmayalım!”⁷

Kardeşlerim!

Tarihin yüce rehberlerine, insanlığın barış ve umut elçilerine, Efendimiz başta olmak üzere bütün peygamberlere sonsuz salat ve selam olsun. Rabbimiz, bizleri tevhide hakkıyla anlayan, kendisine hakkıyla kul olan, Resulüne hakkıyla tabi olanlardan eylesin! Peygamberimizin ümmeti olma, onun sancağı altında toplanma ve şefaatine nail olma bahtiyarlığından bizi mahrum bırakmasın. Onun sünnetinden, muhabbetinden, bereketinden bizleri bir an olsun ayırmasın.

¹ Âl-i İmrân, 3/31.

² Buhârî, İlim, 49; Müslim, İman, 47.

³ Nisâ, 4/80. Ayrıca bkz. Buhârî, Ahkâm, 1; Müslim, İmâre, 33.

⁴ Nisâ, 4/136.

⁵ A’raf, 7/158.

⁶ A’raf, 7/157, Ahzâb, 33/36.

⁷ İbn Mâce, Sunne, 2; Tirmizî, İlim, 10.